

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Видин, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Ст. Стоянова

при участието на секретаря Милена С. Евтимова
като разгледа докладваното от Милена Ст. Стоянова Гражданско дело № 20221320102099 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2 и 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ.

Претенциите на ищеца произтичат от възникнало трудово правоотношение с ответника „Напоителни системи“ ЕАД, клон Видин. Посочва, че е работил при ответника на длъжност „организатор експлоатация и поддръжка ОПВВ“, която изпълнявал до 15.08.2022г., когато със Заповед № 6/15.08.2022г. трудовото му правоотношение е прекратено едностранно на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ поради това, че му е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Поддържа, че издадената заповед е незаконосъобразна поради това, че не са спазени изискванията на закона, тъй като работодателят не е съобразил, че служителят е придобил право на пенсия по чл. 69б, ал. 1 от КСО, но не е придобил право на пенсия по чл. 68 от КСО. Изложил е съображения също, че работодателят е постъпил дискриминационно спрямо ищеца, тъй като прекратява трудовия му договор поради това, че е пенсионер, като в същото време, на работа са останали други пенсионери.

Иска да бъде постановено решение, с което да се признае за незаконно уволнението на ищеца и същият да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност, както и ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение в размер на 10 982.70 лева за периода от 15.08.2022г. до 15.02.2023г., ведно със законната лихва от завеждане на делото до окончателното издължаване.

С протоколно определение от 29.12.2022г. по искане на ищеца съдът е допуснал на основание чл.214, ал. 1 от КТ намаление в размер на иска по чл. 225, ал. 1 от КТ като

същият се смята предявен за сумата от 10435.01 лева.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законния срок, с който е оспорил исковите претенции като неоснователни. Не е оспорено, че ищецът при действието на трудовото правоотношение е придобил право на пенсиониране при втора категория труд при условията на пар. 4, ал. 2 от ПЗР на КСО, както и че към момента на прекратяване на трудовия договор ищецът не е достигнал възрастта за пенсиониране по чл. 68 от КСО. Посочено е обаче, че считано от 30.05.2016г. ищецът е упражнил правото си на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по време на съществуване на трудовото правоотношение. След като ищецът е упражнил това свое право и получава пенсия от 2016г., според ответника, за работодателя възниква субективното право по чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ да прекрати едностранно с едномесечно предизвестие трудовото правоотношение.

Оспорено е твърдението за дискриминационно отношение към ищеца, като е признато, че при прекратяване на трудовото правоотношение с него, на работа са останали други лица, които също са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и са упражнили това свое право към момента на учредяване на тяхното правоотношение с ответника, но няма данни тяхната възраст да е била фактор за оставането им на работа.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът, след като взе предвид изложеното от страните и като прецени събраните доказателства в съвкупност и поотделно, намира за установено следното:

Не е спорно, че ищецът е работил при ответника по трудово правоотношение, считано от 29.06.2015г., видно от трудов договор № 18/29.06.2015г. С предизвестие № 1/15.08.2022г., ищецът е уведомен, че на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ трудовото му правоотношение ще бъде прекратено, считано от 16.08.2022г. поради отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст. Със Заповед № 6/15.08.2022 г., считано от 16.08.2022г. трудовото правоотношение на ищеца е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ – освобождаване на работещ пенсионер поради отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Представен е препис на разпореждане № ***** от 30.05.2016г., изд. от ТП на НОИ – Видин, от което е видно, че на 30.05.2016г. на ищеца е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст пожизнено по чл. 69б, ал. 1 от КСО при навършена възраст 57г. и 11м.

Вещото лице по назначената съдебно – счетоводна експертиза, която съдът възприема като обективно и компетентно изготвена и не оспорена от страните, е дало заключение за размера на brutното трудово възнаграждение на ищеца за един месец, за един ден и за цял процесен период.

От представените писмени доказателства, се установява, че след прекратяване на трудовото правоотношение, ищецът не е полагал труд по друго трудово правоотношение и не е получавал доходи от такова.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Твърдението на ищеца за дискриминационно отношение по възраст от страна на работодателя към него при прекратяване трудовия му договор поради това, че на работа са останали други пенсионери, е недоказано. По делото не се ангажираха никакви доказателства в тази насока.

По отношение законността на уволнението на ищеца, съдът намира следното:

В случая, значение има момента на връчване на предизвестие – 15.08.2022г., към която дата следва да се преценява дали са предпоставките за законно извършване на уволнението по чл. 328, ал.1, т.10 от КТ, като с оглед естеството на спора - трудов, в тежест на работодателя, ответника е да докаже, че правомерно е приложил закона.

Безспорно е, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение, ищецът не е навършил изискуемата възраст за пенсиониране по чл. 68 от КСО, а е пенсиониран при наличие на предпоставките на чл. 69б, ал. 1 от КСО, при т.нар. ранно пенсиониране.

Спорният въпрос е има ли право работодателят да прекрати едностранно трудовия договор на работника в случай, че последният е придобил право на т. нар. "ранно пенсиониране" като лице работещо при условията на първа категория труд – чл. 69б ал. 1 от КСО. Тази разпоредба дава възможност на осигурените лица, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, да се възползват от нея и придобият право на пенсия при т.нар. ранно пенсиониране с оглед по-тежките възрастови изисквания за пенсиониране при действащия общ режим по чл. 68 от КСО.

Съдебната практика по този въпрос е непротиворечива, а именно, с постановено по чл. 290 от ГПК решено на ВКС- № 311/14.12.11 г. по гр. № 88/11 г., III г. о. , е прието, че възможността за ранно пенсиониране е лично субективно право на работниците или служителите, което не може да са упражни от другата страна в трудовото правоотношение – работодателя. Той не може да прекрати едностранно правоотношението с работника поради придобиване право на пенсия в хипотезата на основание чл. 69б, ал. 1 от КСО. За да прекрати едностранно трудовото правоотношение на осн. чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, работодателят трябва съобрази изискванията на чл. 68 от КСО по отношение на минималната възраст, а в частта за осигурителния стаж и този по чл. 104 от КСО. В този смисъл е и решение № 123/30.05.2017 година, постановено по гр. д. № 3817/2016 година по описа на ВКС, ГК, IV г. о., и определение № 649/01.08.2019г. по гр.д. № 4683/2018 на ВКС, IV г.о.

Доколкото в случая е безспорно, че към датата на процесното уволнение, ищецът не бил придобил право на обща пенсия за осигурителен стаж и възраст, а само право на т.нар. ранна пенсия по чл. 69б, ал. 1 от КСО, а трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ, уволнението се явява незаконно, тъй като не е осъществен фактическият състав по отношение на един от кумулативно изискуемите се елементи - работникът или служителът да е навършил необходимата към този момент

възраст за пенсиониране от 64 години и 4 месеца за мъжете.

Предвид горното, заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение ще следва да бъде обявена за незаконосъобразна и да бъде отменена, както и да бъде обявено за незаконно извършеното уволнение.

По исковете по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ.

Ищецът е поискал освен да се приеме уволнението за незаконосъобразно, да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „ организатор експлоатация и поддръжка ОПВВВ“, както и да му се заплати обезщетение по чл. 225 от КТ за периода от 15.08.2022г. до 15.02.2023г.

Основателността на иска за отмяна на уволнението обуславя и основателността на присъединения иск за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност.

От заключението на назначената и изслушана съдебно – счетоводна експертиза се установява, че за периода 15.08.2022г. до 15.02.2023г. обезщетението за оставане без работа по чл. 225 от КТ е в размер на 9391.51 лева. От представеното удостоверение от НАП, се установява, че за процесния период ищецът не е работил по друго трудово правоотношение. Поради това, искът по чл. 225, ал. 1 от КТ ще следва да бъде уважен за времето, считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение – 16.08.2022г. до постановяване на решението – 12.01.2023г. От заключението на вещото лице се установява, че размерът на БТВ при пълен месец е 1739.15 лева, а за един ден е в размер на 75.62 лева. За времето от 16.08.2022г. до 12.01.2023г. включително БТВ е в общ размер от 8469.00 лева. В заключението вещото лице е посочило, че върху това брутно обезщетение следва да се удържи данъка 10%. След приспадане на ДДФЛ от 10% същото възлиза на 7622.10 лева, до който размер следва да се уважи тази претенция.

По разноските.

Адвокат –пълномощникът на ищеца е представлявал същия на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА и поради това, ще следва да му се присъди адвокатско възнаграждение съгласно определения в Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размер, посочен в чл. 7, ал. 1, т. 1, а именно: по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ. Размерът на минималната месечна работна заплата към 26.09.2022г. – датата на сключване на договора за правна защита и съдействие е 710.00 лева, а в договора е посочено възнаграждение в размер на 700.00 лева, а за иска по чл. 225, ал. 1 от КТ е посочено възнаграждение в размер на 800.00 лева или общо 1500.00 лева и в такъв размер ще следва да се присъди адвокатско възнаграждение на адвоката, представлявал ищеца в настоящото производство.

Ответникът ще следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС- Видин държавна такса в размер на 354.89 лева и разноски за вещо лице в размер на 73.04 лева.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО уволнението на Е. Г. И. с ЕГН ***** с адрес: гр. *****, ул. ***** и **ОТМЕНЯ** Заповед № 6/15.08.2022г., издадена от управителя на „Напоителни системи“ ЕАД, клон Видин.

ВЪЗСТАНОВЯВА Е. Г. И. с ЕГН ***** на заеманата преди уволнението длъжност „организатор експлоатация и поддръжка ОПВВ“ в „Напоителни системи“ ЕАД, клон Видин.

ОСЪЖДА „Напоителни системи“ ЕАД, клон Видин с ЕИК 8311600780268 със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. Цар Александър II № 13 да заплати на Е. Г. И. с ЕГН ***** с адрес: гр. *****, ул. ***** обезщетение за оставане без работа по чл. 225, ал. 1 от КТ в размер на **7622.10 лева** за времето от 16.08.2022г. до 12.01.2023г., като иска до пълния размер над присъдената сума до претендираната такава от 10 435.01 лева и за периода след 12.01.2023г. до 15.02.2023г. – **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА „Напоителни системи“ ЕАД, клон Видин с ЕИК 8311600780268 със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. Цар Александър II № 13 да заплати на адвокат В. В. М. ЕИК 180206725, личен № ***** разноски за адвокатско възнаграждение в общ размер на **1500.00 лева**.

ОСЪЖДА „Напоителни системи“ ЕАД, клон Видин с ЕИК 8311600780268 със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. Цар Александър II № 13 да заплати по сметка на РС- Видин разноски за вещо лице в размер на 73.04 лева и държавна такса в размер на 354.89 лева.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Видински окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____